

brug for at få undersøgt under behandlingen i udvalget, men ellers ønsker vi forslaget en god og positiv behandling.

Kim Behnke (FRI):

Eftersom vi i Frihed 2000 er medforslagsstillere på B 142 kan det næppe komme som nogen overraskelse, at vi naturligvis støtter beslutningsforslaget. Vi synes, at det har været en underlig oplevelse at høre specielt ministeren og regeringspartierne i dag, for sagen er jo den, at alle er enige om, at der er et behov, og at behovet er der, fordi der er mange, som efter gymnasiet bliver præsenteret for et krav om supplerende uddannelse for at kunne klare optagelserne på de videregående uddannelser. Derudover er alle enige om, at lige præcis naturfag og matematik er fag – uanset hvor humanistisk en uddannelse man gerne vil have, eller hvor sproglig en uddannelse man gerne vil have – som man får brug for at have kendskab til, i hvert fald på C-niveau.

Alle er enige om, at behovet er der, og på god traditionel dansk vis plejer løsenet så at være, at vi laver et lille forsøg. Vi skal helst ikke træffe forhastede beslutninger, men lad os forsøge at se, hvordan det går. Forsøget har også været gennemført. Ikke alene har forsøget været gennemført, men det er blevet afrapporteret som en kæmpe succes.

For at citere en fra tidligere tider: Hvad nøler I efter? Er det kun et spørgsmål om, at man fra regeringspartierne ikke vil lade oppositionen få den fornøjelse at få noget vedtaget i Folketinget? Er det det eneste? For jeg hørte ingen argumenter i ministerens tale mod at vedtage nærværende forslag. Ministeren kunne have undgået, at forslaget bliver vedtaget ved at erklære, at regeringen var enig, og at ministeren i øvrigt havde tænkt sig at gøre det, der står i forslaget. Det kunne man gøre. Men ligefrem at anbefale forslaget til forkastelse forekommer at være på kanten af det absurde, når man i øvrigt hørte, både hvad ministeren og Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre fremførte af gode argumenter for forslagens indhold.

Så vi støtter hundrede procent og håber på, at efterårets finanslovforhandlinger, hvor den finansielle del alligevel skal tages op til diskussion, kan være med til at presse det her igennem. Ikke af hensyn til forslagsstillerne, men af hensyn til de unge mennesker, som kan få en kvalificeret uddannelse.

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil gerne takke for modtagelsen af beslutningsforslaget. Det er jo lidt svært at tælle op, men jeg synes, at hvis man ser på intentionerne, så er der jo bred enighed om, at vi har et problem med naturfag. Og det problem kunne jo altså løses ved at sige, som vi gør her, at naturfag bliver gjort obligatorisk efter model II. Men som vi også har gjort opmærksom på i vores bemærkninger, så kan vi jo godt opfordre ministeren til at fortsætte med at give tilladelse til andre forsøg.

Men det, der har været vigtigt for forslagsstillerne, er at få skåret igennem, for vi risikerer jo, at hvis vi kun laver forsøg og laver forsøg, så sker der reelt ikke noget. Ministeren kaldte det tankevækkende, at der kun var 38 ud af 144 skoler, der ønskede det. Men det er også et spørgsmål om intern prioritering, det er også et spørgsmål om fagforeningspolitik. Alle, der har beskæftiget sig med gymnasireformer – det har jeg i hvert fald i sin tid – ved, hvor svært det er, og at man en gang imellem må sige, at der altså er noget, som vi som lovgivere synes skal igennem.

Derfor håber jeg, at vi kan finde ud af nogle af de spørgsmål, som er blevet rejst. Det er klart, at spørgsmålet om de 13 mio. kr. ikke er noget fuldstændig ligegyldigt spørgsmål. Omvendt må man jo sige, hvis man ser på, hvad gymnasierne i det hele taget koster, og når man tænker på, hvor meget vi hører veråb alle vegne fra om, at vi har brug for mere viden om matematik og fysik og kemi, så er 13 mio. kr. måske ikke det, man burde være mest bekymret for. Jeg vil i øvrigt takke Socialdemokratiet for den positive og velvillige måde, man så på intentionerne på, og så synes jeg, at vi må kunne løse problemerne.

Det gælder jo sådan set også SF, der mener, at vi skal vente, indtil en samlet reform er kommet. Det synes jeg ikke vi skal, det vil jeg godt sige, for det kan godt tage lang tid. Reformer på gymnasieområdet er ikke noget, man sådan gør fra den ene dag til den anden. Derfor synes jeg, at vi skal prøve at se på de spørgsmål, der er blevet rejst om arbejdsbelastning og penge osv., og så ud fra det kan man eventuelt skrive en beretning om intentionerne, som vi åbenbart er enige om, og ud fra det håber jeg, at vi kan komme videre, og at vi måske til næste år kan komme med et udspil, som kan samle et flertal. Jeg synes i hvert fald, at det, sådan som jeg hørte intentionerne, burde være muligt.